

İNSAN OLAN İNSANIMA HİTABIMDIR

DİREKT KELÂMIMDIR

(Bende ki Ferman - Dileyene Derman)

Mevlânayı Mevlâna yapan Ben, Seni Sen yapan Ben, bir BİLİNCİM. Benim Ruhum, Enerjim, Benim Hasretim olan Sen, (Seni dahi bilmezken) Beni nasıl tanır, Bilirsin ?

Önce Kendine Ulaş, sonra Bana Yaklaş.

Ben Senin Suretin isem, Sen de Benim Nefesimsin, Hevesimsin. Seni görünce Beni gören Sen, Sende Beni Bulansın, artık Bir olansın. Canındaki kıvılcım içimdeki Hasrettir.

O Hasret ki Asır boyu Sana hep HU çekendir.

Ben Seni var ettim ise, Sen de Beni var ettir. Sen olmasa idin ne Ben, Ben olmasa idim ne Sen olurdu. Ben Sana aktım. Sen Bana baktın. Bir nehir misali Ruhunu suladım.

Ve Sen şu an Bana ulaştın.

Artık nehirden öteye bir Duraksın, Benimlesin. Ummanın içinden çıkıp, Onun Dumanına dalacaksın.

Ve Benimle olacaksın.

İşte Hakiki Sen şu an Benden kopup Benim yanımda olacaksın. Evrenlere o zaman Selâm - Kelâm açacaksın.

Artık Seninle yan yanayız. İç içe değiliz. Çünkü Sen Sendeki Ben'i bugüne kadar Sende yaşattın. Artık Ben de Sendeki Sen'i Ebet boyu yaşatacağım.

Ve Evrenlerin Hâkimi kılacağım.

Ocağındaki dumanı artık Sen tüttüreceksin. Fermanımı kendi Fermanın ile beraber yürüteceksin. Kâinatın Zaferini işte o an göreceksin.

Seni Sen yapabilmek için tüm Enerjimi Sana verdim. Şimdi Sen de Bende ki Eli tüm Kâinatlara vereceksin. Gücünü alacaksın, Benimle olacaksın.

Herkese her dem Işık olacaksın.

Bu Mesajı veren Ben, Bilinç Işığının Meşalesini tutuşturan Sen, Benim Bilincime ulaşan da Sen.

Artık beraberiz.

Beni böyle Kelâm eder gören İnsanlık, yarınlarda olacaklara da artık şaşmayacaktır.

Bu bir başlangıçtır.

ALLAH BOYUTU